

IN ILLUD, ATTENDE TIBI IPSI.

243

ἐτέρῃ· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βασάζει. Ἐάν τις λέιπει σοὶ τὰς ἐσωτῆ λογισμῶς, μὴ ἐπιγυῖας ἐν τῷ ἀνάγκῃ, ἐάνπερ ἀποκτείνῃ τὸ ὄμμα τῷ ἀληθείᾳ σου, μήποτε ἐκείνους λέγοντος, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἀχρησθήσῃ παθῶν, καὶ ἔσῃ ὁμοῖος κυβερνήτῃ ἐν πολλῷ κλύδωνι. Χρηθῆν ἀκρόαταις ἡμῶς τῷ ἀρχαῖῳ τῷ λεγομένῳ, τὰ ἐπιόμενα νοεῖν, καὶ ὅπως ἀνακαλεῖν τῷ θλιβόμενον, ἧς ὡν περὶ αὐτῶν ἐστὶν ἀγίων ἀνδρῶν, ἢ ἧς ὡν ἐπειρασθῆμεν ἡμῶς. Οὐ γὰρ ἐστὶν θελημα τῷ Κυρίῳ ἄλλον δι' ἄλλου καταπεσεῖν· τὰς πάντας γὰρ αὐτὸς θέλει σωθῆναι. Σὺ δὲ, ἀγαπῆτε, μὴ παιτὶ ἀνθρώπων ἐκφάνῃ σε τὰς λογισμῶς, ἀλλ' ὅς ἐάν δοκιμάσῃς ὅτι πνευματικὸί εἰσι· πολλὰ γὰρ τὰ ἐνεδρα τῷ Διαβόλῳ. Εἶπεν γὰρ ὁ Σωτῆρ, Προσερχετὲ ἀπὸ τῷ ψευδοπροφητῶν, οἳ τινες ἐρχονται ὡς τὸ ὕδωρ ἐν ἐνδύμασι ψωδάτων, ἔσθῃ δὲ εἰσι λύκοι ἀρπαγες, ἀπὸ ἧς ἔργων αὐτῶν ἐπιγυῖασθε αὐτοῖς. ἀπὸ ἧς τῷ πνευματικῶν μὴ ἀποκρύψῃς, μὴ ποτε ἐυρωθῆ γοῖαν ὁ ἐχθρὸς, ἐμφωλευθῆ ἐν σοὶ. Μετὰ ἧς τῷ σαρκια φρονήτων μὴ συμβάλῃς, οἳ γὰρ φιλήσονται, ἡμέραν καὶ ἡμέραν, ἐπισταθῶν ἐν ἐσωτῆ ἀμαρτίας· τῷ πῶ λέγοντες, ἀπὸ καὶ μόνῃ λογισθεῖ μοι ἀμαρτία· τῷ Προφήτῃ παλαιζοντος καὶ λέγοντος. Οὐαὶ οἱ ἐπιπαύμενοι πρὸς ἀμαρτίας αὐτῶν, ὡς χροῖα μακρῶν, τῷ ὡς ζυγῶ ἰσάντι δαμάλεως πρὸς ἀνομίας αὐτῶν. Ὅθεν γὰρ φεύγειν τὰς ἀνοφέλους λόγους, καὶ μὴ σιωπάμεν τῷ πῶ καταρροῦν τῷ φόβῳ τῷ Κυρίῳ, ὅτι σὺ δὲν σὺ ἀφελείας λέγεις, σὺ δὲ λέγεις τῷ Κυρίῳ ἀφελῆσαι, σὺ δὲν σὺ ἀρετῆς καὶ ἀφελείας, σὺ δὲν σὺ σεμνότητος. Οἱ λόγοι αὐτῶν παγίδες θανάτου· ἢ βελή αὐτῶν βόθρος ἄδης· παρρησία καὶ γέλως, μέθη καὶ ἀπόλυτα ἰουχῆς, ἢ σιωπῆ αὐτῶν. ὁ δεινὸς Ὀφίς λαλεῖ δι' αὐτῶν. Σὺ δὲ, ὡς ἀνδρῶν τῷ Θεῷ, τὰ πάντα φεύγε, δέωκε διαρροῦν, ἀσέβειαν, πῆξιν, ἀγάπην, ἰσομῶν, ἀφροσύνην. Ἀγωνίζε τῷ καλὸν ἀγάθῃ τῷ πίστεως· ἐπιλαβῆ τῷ ἀγῶνι ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθη· καὶ ὡμολόγησας τῷ καλῆν ὁμολογίαν. Ὅρα, ἀγαπῆτε δουλε τῷ Κυρίῳ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ δελεασθῆς ἐν τῷ ἀποκρίσῳ ἀπάτη, ἵνα μὴ φερῆθῃς τῷ ἀγῶνι ζωῆς. Νῆφε καλῶς, ἐμπορος ἐκλήθη, μὴ ἀπολέσῃς τῷ μαργαρίτην, μὴ ἀποσπύσῃ ὁ Ἐχθρὸς τῷ θησαυρῶν σου, μὴ βυθίσῃ τὸ πλοῖον σὺν τῷ γόμφῳ, καὶ ἐπιστρέψῃς κενὸς εἰς τὰ ἴδια. Ὁ Ἐχθρὸς ἐπιστάμενος οἷαν δόξαν κομιῆται τῷ Θεῷ ὁ ἐσωτῆ ἀσπιλον ἀφροσύνην, ἐκ

A pro alio : nam unusquisque proprium onus portabit. Siquis tibi suas revelet cogitationes, ne curiosius rem investiges ; praesertim si oculus mentis tuae debilis sit ; ne forte, dum ille enarrat, iisdem perturberis passionibus, similisque reddaris gubernatori inter fluctus & undas. Oportet igitur, ut nos audientes initium eorum quae dicuntur, ea quae consequuntur intelligamus : atque ita consolemur afflictum, aut iis rebus, quas a sanctis viris accepimus, aut quibus ipsi tentati sumus. Non enim est voluntas Domini, ut alius per alium corruat ; cum cunctos ipse cupiat salvos fieri. Tu vero, carissime, ne cuius homini cogitationes tuas aperias ; sed iis dumtaxat, quos spirituales esse probaveris : nam multae sunt infidiae atque fallaciae Diaboli. Dixit quippe Salvator : *Attendite a falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces : ab operibus vero ipsorum cognoscetis eos.* A viris porro spiritualibus ne te occultaveris : ne forte inimicus angulum comperiens, in te latitet. Cum iis vero, qui carnalia sapiunt, noli conferre confilia : nam voluptatibus ac libidinibus dediti, in dies peccata sibi accumulunt, illudque dicuntur : istud, & solum mihi impuretur peccatum ; Propheta interim deplorante atque dicente : *Vae iis, qui trahunt peccata sua quasi funiculo longo, & quasi jugi corrigta vitula, iniquitates suas.* Unde vitare oportet sermones inutiles, & eorum conversationem, qui timorem Domini despiciunt : quoniam nihil quod sit utile loquuntur, nihil propter Dominum faciunt, nihil de virtute ac religione, nihil de honestate ac gravitate morum tractant. Sermones quippe eorum laquei sunt mortis : consilium ipsorum, fovea inferni : impunitas & risus, temulentia & perditio animae, consuetudo eorum. Terribilis ac dirus Serpens loquitur per ipsos. At tu, o homo Dei, ista fuge : sectare autem iustitiam, pietatem, caritatem, patientiam, mansuetudinem. Bonum fidei certamen decerta : vitam aeternam apprehende, ad quam vocatus es, & praeclaram confessionem es professus. Vide dilecte serve Domini & Salvatoris nostri Jesu Christi, ne momentanea inelcari te patiaris deceptione : ut non vita priveris aeterna. Recte vigila. Ad negotiandum vocatus es? ne perdas margaritam, ne thesaurum tuum depraedetur inimicus : ne navis demergatur una cum onere, & vacuum revertaris ad propria. Inimicus sciens quantum apud Deum referat gloriam, qui immaculatum se se ab

Matth. 7.

Ijai. 5.

1 Tim. 6.

Tom. I.

H h 2

inqui-